

mountainbook



GÓRY POLSKI

43

NIEOCZYWISTE TRASY
NA JEDEN
I NA KILKA DNI



Bezdroża

ERGO
HESTIA

Teksty: Krzysztof Bzowski, Mariola Borecka, Marcin Winkiel, Natalia Figiel, Paweł Klimek, Jan Czerwiński

Koncepcja tras: Krzysztof Bzowski

Redaktor prowadzący: Paweł Sondej

Redakcja: Mariusz Miodek

Korekta: Izabela Sieranc, Iwona Szopa

Skład: Magdalena Kocińska

Projekt graficzny: Sabina Suchy

Opracowanie map i profilów tras: Krzysztof Trojan

Źródło danych kartograficznych: OSM (www.openstreetmap.org)

Zdjęcia: Krzysztof Bzowski (s. 165, 171, 175, 178, 185, 220, 233, 234, 237, 243, 269, 285, 297, 301, 302, 304, 308, 314, 317, 319, 320), Franciszek Bzowski (s. 311), shutterstock.com, stock.adobe.com

Zdjęcie na okładce: materiały graficzne zostały wykorzystane za zgodą Shutterstock Images LLC

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz wydawca dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz wydawca nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Helion S.A.

ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice

tel.: 32 2309863

e-mail: redakcja@bezdroza.pl

księgarnia internetowa: <http://bezdroza.pl>

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres:

<http://bezdroza.pl/user/opinie/?begpol>

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzje.

Wydanie I

ISBN: 978-83-283-9613-5

Copyright © Helion S.A., 2022

Kup książkę

Poleć książkę

Oceń książkę



Księgarnia
internetowa



Lubię to!
Nasza społeczność

Spis treści

O PRZEWODNIKU	7
INFORMACJE PRAKTYCZNE	10
Przygotowanie do górskiej wycieczki	10
Noclegi i wyżywienie	13
Zagrożenia	14
ODPOWIEDZIALNA TURYSTYKA	18
SUDETY	20
Góry Izerskie	22
Karkonosze	22
Góry Kaczawskie	23
Rudawy Janowickie	24
Góry Kamienne	25
Góry Wałbrzyskie	25
Góry Sowie	25
Góry Bardzkie	26
Góry Kotłiny Kłodzkiej	27
Góry Opawskie	28
Masyw Ślęży	29
GÓRY IZERSKIE	31
▲ Widokowym szlakiem przez Góry Izerskie	31
KARKONOSZE	35
▲ Śląskim grzbietem Karkonoszy	35
▲ Ścieżką nad Regłami przez Śnieżne Kotły	46
▲ Podgórzami Karkonoszy	52

GÓRY KACZAWSKIE

- ▲ Z widokiem na Karkonosze 58

RUDAWY JANOWICKIE

- ▲ Na najwyższy szczyt Rudaw Janowickich 63

GÓRY KAMIENNE

- ▲ Malowniczą trasą przez Góry Kamienne 68
▲ Pośród wulkanicznych skał Gór Kamiennych 74

GÓRY SOWIE

- ▲ Przez Góry Sowie z północy na południe 81

GÓRY STOŁOWE

- ▲ Mniej znane zakątki Gór Stołowych 99

GÓRY ORLICKIE

- ▲ Na dach Gór Orlickich 105

GÓRY ZŁOTE I MASYW ŚNIEŻNIKA

- ▲ Skarby Sudetów Wschodnich 113
▲ Przez dziką głuszę 124
▲ Wyprawa na Śnieżnik 130

GÓRY OPAWSKIE

- ▲ Na najwyższy szczyt Gór Opawskich 136

MASYW ŚLĘŻY

- ▲ Na śląskim Olimpie 141

KARPATY

- 146
Beskid Śląski 148
Beskid Mały 149
Beskid Żywiecki 149
Beskid Makowski 149
Beskid Wyspowy 149
Gorce 150
Pieniny 151
Magura Spiska 151

- Tatry 151
Beskid Sądecki 151
Beskid Niski 152
Bieszczady 152
Góry Sanocko-Tuczańskie 153

BESKID ŚLĄSKI

- ▲ Grzbietami Beskidu Śląskiego ponad doliną Wisły 155
▲ Ku źródłom Wisły 161

BESKID ŻYWIECKI

- ▲ W cztery dni przez Beskid Żywiecki 167
▲ Przez beskidzkie hale 188
▲ Na szczyt „Królowej Beskidów” 194

BESKID MAŁY

- ▲ Geologiczne ciekawostki Beskidu Małego 198

BESKID MAKOWSKI

- ▲ Widokowe miejsca Beskidu Makowskiego 205

BESKID WYSPOWY

- ▲ Na najwyższej „wyspie” 209

GORCE

- ▲ Długimi gorczańskimi grzbietami 216
▲ Najpiękniejsza trasa na Turbacz 226
▲ Zapomniane polany i widokowe hale 232

PIENINY

- ▲ Skalnymi percami ponad przełomem Dunajca 240

MAGURA SPISKA

- ▲ Najpiękniejsza spiska panorama 246

BESKID SĄDECKI

- ▲ Przez Beskid Sądecki ku skałom Pienin 250
▲ Wokół doliny Czercza 259
▲ Z Jaworzyny w dolinę Popradu 264



0 przewodniku

BESKID NISKI

▲ ³³ W Magurskim Parku Narodowym	272
▲ ³⁴ Najwyższa góra Beskidu Niskiego	287
▲ ³⁵ Przez opuszczone wsie łemkowskie	293

BIESZCZADY

▲ ³⁶ W bieszczadzkiej głuszy	300
▲ ³⁷ Połonina Wetlińska na każdą porę roku	318
▲ ³⁸ Połoninami na Tarnicę	324
▲ ³⁹ W Górach Słonnych	330

TATRY

▲ ⁴⁰ Wierchami Tatr Zachodnich	336
▲ ⁴¹ Dwa dni w Tatrach Wysokich	344
▲ ⁴² Dwa dni na Orlej Perci	354
▲ ⁴³ Na najwyższy szczyt w Polsce	364

INDEKS	370
--------------	-----

IKONY STOSOWANE NA MAPACH	374
---------------------------------	-----

MIEJSCE NA PIECZĄTKI	375
----------------------------	-----

Karpackie i sudeckie szczyty, grzbiety i doliny oplata gęsta sieć szlaków turystycznych. Do każdej części górskich pasm w Polsce można trafić oznakowaną ścieżką — lecz którą z nich wybrać? To niełatwe zadanie: nasze góry są wszak bardzo różnorodne. Od granitowych turni Tatr blisko do łagodnych krajobrazów beskidzkich polan i bukowych lasów. Z tajemniczych labiryntów skalnych Gór Stołowych łatwo trafić do przypominających pustkowia tajgi torfowisk na szerokich płaskowyżach Gór Bystrzyckich. Z bieszczadzkich połonin spojrzeć można na ukryte w głębokich dolinach przepastne puszcze karpacskie, a zmierzając przez zielone łąki w Beskidzie Niskim z dala od ludnych podgórskich kotlin — zapomnieć o cywilizacji. Tymczasem na przeciwnym krańcu Karpat polskich w dolinach i na grzbietach Beskidu Śląskiego czy Żywieckiego niemal co kawałek trafimy na schronisko, stację narciarską czy wysoko położone domy i gospodarstwa. Z kolei w Sudetach — przemierzając szerokie, brukowane szlaki na grzbiecie Karkonoszy, łączące liczne górskie schroniska — można jeszcze tego samego dnia znaleźć się na pustkowiach Gór Iżerskich. Krótko mówiąc: w polskich częściach Karpat i Sudetów każdy może znaleźć to, co w górach lubi najbardziej!

Jak jednak wybrać najciekawszą wycieczkę, najpiękniejszy fragment szlaku, trasę prowadzącą ku najszerszym panoramom i najdzikszy górskim puszczykom? Gdy już znamy wiele miejsc w górach, odwiedziliśmy popularne schroniska i zdobyliśmy niektóre z najwyższych szczytów, warto spojrzeć łaskawym okiem na miejsca nieco rzadziej

odwiedzane przez turystów, jednak — a może właśnie dlatego — bardzo interesujące. Można zaplanować wycieczki dłuższe niż na jeden dzień, by lepiej poczuć klimat gór lub przemierzyć najdalsze zakątki Karpat i Sudetów w naszych granicach. Podpowiemy w nim wybór czterdziestu trzech wycieczek do mniej znanych miejsc lub też wzdłuż trudniejszych tras ku popularnym szczytom we wszystkich pasmach górskich polskiej części Sudetów oraz Karpat. Są to wycieczki jednodniowe o bardzo różnej długości, a także dziesięć tras wielodniowych — trzy w Sudetach i siedem w Karpatach — przeznaczonych do wędrowki przez dwa do maksymalnie czterech dni. Te czterdzieści trzy trasy oczywiście nie wyczerpują tematu: na pewno można by w polskich górach zaplanować co najmniej drugie tyle atrakcyjnych wycieczek. Z drugiej strony ten, kto przejdzie wszystkie opisane w tej książce wycieczki, może powiedzieć, że poznał charakter i najważniejsze cechy krajobrazu naszych Sudetów i Karpat. Następnie już samodzielnie można zaplanować kolejne wyprawy, aby przemierzyć doliny i zdobyć szczyty, które podczas wędrowek opisanymi tu trasami zobaczyliśmy tylko z oddali.

Planując wycieczkę, można posłużyć się zamieszczonymi w przewodniku mapkami pasm górskich, na których naniesiono przebieg tras. Gdy wybierzemy trasę łatwą, wzdłuż dobrze znakowanych szlaków — taka mapa powinna wystarczyć do orientacji w terenie, ale mimo wszystko lepiej zabrać ze sobą dokładniejszą mapę. Ułatwieniem



Kup książkę

przy planowaniu wycieczki na pewno będzie profil wysokościowy z naniesionymi czasami przejść poszczególnych odcinków trasy. Przed właściwym opisem wycieczki zamieszczone zostały także główne informacje o parametrach trasy: o jej przebiegu, o tym, czy mamy do czynienia z pętlą (początek i koniec trasy w tym samym miejscu) czy też z trasą tranzytową. Przedstawiono także długość trasy w kilometrach, sumę podejść, czas przejścia, stopień trudności oraz kilka najważniejszych uwag, ułatwiających zaplanowanie wędrowki.

Warto podkreślić, że skala trudności trasy nie ma związku z kolorem szlaków — znakowane szlaki turystyczne w Polsce nigdy nie określają poziomu ich trudności. Podział wycieczek na trasy łatwe, średnie, trudne i bardzo trudne, zastosowany w przewodniku, nie jest oczywiście obiektywny: każdy może

poziom trudności wycieczki ocenić inaczej, zależnie od doświadczenia górskiego, kondycji, a nawet... ciężaru niesionego plecaka. Zasadniczo, określając trudność wycieczki, braliśmy pod uwagę przede wszystkim jej długość oraz sumę podejść, dodatkowo uwzględniając takie czynniki jak orientacja na trasie i znakowanie szlaków (lub jego brak), czy też obecność trudności „skalnych” i poziom ekspozycji. I tak, trasy łatwe mają długość poniżej 16 km i sumę podejść maksymalnie 750 m, średnie — 16–20 km długości i do 1000 m sumy podejść (lub powyżej 20 km, ale z sumą podejść około 500 m), trudne — od 21 km długości i 1000–1500 m podejść, zaś bardzo trudne — od 21 km długości przy sumie podejść przekraczającej 1500 m.

Podane czasy przejść są uśrednione, co oznacza, że każda osoba w zależności od własnej kondycji, obciążenia, a także warunków atmosferycznych (np. śnieg czy lód na ścieżce) i warunków na szlaku może pokonać trasę w nieco innym czasie. Warto pamiętać, że np. na tatrzańskich szlakach w miejscach ze sztucznymi ułatwieniami na odcinkach skalnych (choćby na Orlej Perci), nieraz w wakacje oraz weekendy tworzą się „korki”, gdy zbyt wiele osób pokonuje daną trasę, a to bardzo przedłuża czas przejścia. Oczywiście czasy te nie uwzględniają przerw w marszu na odpoczynek czy np. fotografowanie.

Na koniec pozostaje życzyć wędrowcom udanych wypraw w polskich górach. Mamy nadzieję, że ten przewodnik będzie tu znaczącą pomocą i inspiracją do planowania kolejnych, własnych tras wycieczkowych!

Autorzy

IKONY STOSOWANE W OPISACH TRAS

-  uwagi
-  odsyłacz do mapy
-  przebieg trasy
-  liczba dni
-  długość trasy
-  charakter trasy
-  czas przejścia
-  suma podejść
-  stopień trudności

Poleć książkę





Odpowiedzialna turystyka

Wędrowiec przemierzający góry nie może zapominać, że jest tu gościem, który później zejdzie w doliny — a góry i lasy mają swoich stałych mieszkańców, którym nie powinno się nadmiernie zakłócać spokoju w ich domu. Należy zatem pamiętać o zasadach, których trzeba przestrzegać, również z myślą o kolejnych wędrowcach, by także i oni mogli doświadczyć kontaktu z przyrodą gór.

Elementarne zasady odpowiedzialnej turystyki — nawet jeśli może się nam to czasem

wydawać przesadą w okolicach gór zniszczonych nadmierną eksploatacją przez np. gospodarkę leśną — wypada sobie przyswoić, by nie obciążać dodatkowo przyrody już i tak ciężko doświadczanej wpływem człowieka.

1. Staraj się nie zbacać z wytyczonego szlaku nie tylko tam, gdzie jest to wymagane przez prawo (np. w parkach narodowych), ale także na innych dzikich

► Bieszczady — na szlaku z Małej Rawki na Wielką Rawkę



Kup książkę

terenach; przemieszczając się poza ścieżką, możemy płoszyć zwierzęta w ich matacznikach, a także niszczyć roślinność.

2. Wszelkie odpady zabieraj zawsze ze sobą i wyrzucaj wyłącznie w przeznaczonych do tego miejscach; skoro mogłeś przynieść produkt w opakowaniu, samo opakowanie jest na pewno lżejsze i łatwiej je znieść w dolinę do kosza na śmieci; gdy tylko to możliwe, lepiej nie pozostawiać śmieci w niezabezpieczonych pojemnikach w lesie — zwykle są rzadko opróżniane, a dzikie zwierzęta lub wiatr mają do nich ułatwiony dostęp.

3. Nie płosz zwierząt głośnymi hałasami; nie dokarmiaj ich, — robiąc to, przyzwyczajasz je do ludzi, co może stwarzać w przyszłości zagrożenie zarówno dla turystów, jak i dla samych zwierząt; nie podchodź do dzikich zwierząt, np. w celu ich sfotografowania z bliska.

4. Nie niszczyć roślinności ani elementów przyrody nieożywionej, nie chwytaj zwierząt; piękne kwiaty czy motyle najładniej wyglądają w swym naturalnym środowisku, a nam powinna wystarczyć ich fotografia; nie warto też przesadzać ze zbieraniem owoców runa leśnego czy grzybów — i tak podczas dłuższej wędrówki trudno je przerobić, a są one znakomitym pożywieniem dla dzikich zwierząt.

5. Nie zanieczyszczaj wody — nie tylko odpadkami, ale też np. na dzikim biwaku myjąc się mydłem w potoku lub zmywając naczynia; gdy to tylko możliwe na szlaku,

załatwiał swoje potrzeby fizjologiczne w przeznaczonych do tego miejscach (toalety w schroniskach, przy parkingach leśnych itp.).

6. Planując biwakowanie w górach, pamiętaj, że najlepiej korzystać z przeznaczonych do tego miejsc i staraj się pozostawić miejsce biwaku w stanie możliwie najbliższym tego, w jakim je zastałeś; jeśli ktoś przed nami nie uprzątnął śmieci — warto zastanowić się, czy choć części z nich nie możemy zabrać ze sobą.

7. Rozpalanie ogniska poza wyznaczonymi do tego miejscami jest w lesie zabronione, a poza terenami leśnymi również nie powinno się tego robić.

8. Zabieranie na długą górską wyprawę naszych ukochanych czworonogów to zły pomysł; psy na terenach leśnych można prowadzić wyłącznie na smyczy, a do parków narodowych w ogóle nie wolno z nimi wchodzić; zresztą najlepiej ułożyć pies, który nie ma zwyczaju oddalać się od właściciela, będzie przez dzikie zwierzęta odbierany jako większe nawet niż człowiek zagrożenie, bo jako potencjalnie niebezpieczny dla nich drapieżnik.

9. Bezwzględnie przestrzegajmy — poza wyżej wymienionymi — **zasad obowiązujących na terenach chronionych**, takich jak rezerваты czy parki narodowe; wymyślono je nie po to, by uprzykrzać życie turystom, ale aby kolejne ich pokolenia mogły cieszyć się obcowaniem z nieskażoną przyrodą.



Poleć książkę

Grzbietami Beskidu Śląskiego ponad doliną Wisły

Ta malownicza trasa biegnie przez lasy i polany grzbietowe Beskidu Śląskiego. Wędrujemy grzbietem oddzielającym dolinę Wisły, z popularnymi miejscowościami wypoczynkowymi Ustroń i Wisła, od doliny Brennicy, gdzie leży nie mniej popularna Brenna. Mimo to nie spotkamy na trasie tak wielu turystów jak na Wielkiej Czantorii czy Skrzyczem. Dzięki temu, że doliną Wisły między miastami Wisła i Ustroń często kursują autobusy i busy, a z grzbietu do tej doliny schodzi kilka szlaków, mamy dużą swobodę w doborze długości trasy do możliwości kondycyjnych. Dodatkowo można trzema kolejnymi szlakami zejść także do Brennej.

⚠ Trasa dobra dla dzieci – po drodze są liczne możliwości skrócenia wycieczki.

📖 zob. s. 154

Ustroń • Równica • przełęcz Beskidek • Świniorka • Trzy Kopce Wiślańskie • Smerekowiec • Wisła-Nowa Osada I

📅 1 dzień

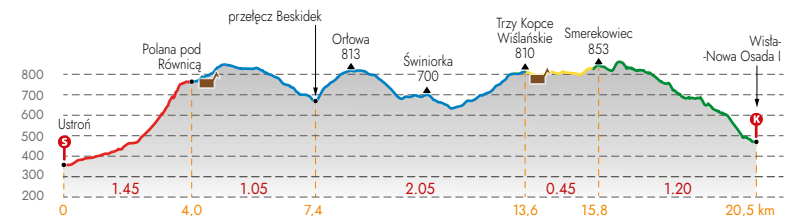
📏 20,5 km

🏔 1040 m / 920 m

➡ tranzyt

🕒 7.00 h / 6.50 h

📊 trudna



Poleć książkę

00.00 h
06.50 h Ruszamy z **Ustronia**, gdzie obok budynku stacji kolejowej Ustron-Zdrój przy ul. Michała Grażyńskiego zaczyna się czerwony Główny Szlak Beskidzki. To za jego znakami wiedzie pierwszy etap wędrowki, na Równicę. Kierujemy się najpierw do mostu na Wiśle. Najdłuższa z polskich rzek jest tu jeszcze niewielka. Wciąż ma charakter górskiej rzeczki, ale w tym miejscu na swej drodze do Morza Bałtyckiego opuszcza już tereny górskie. Za mostem należy zwracać uwagę na znaki, by nie zgubić ich najpierw nad potokiem Gościeradowiec, a potem na uliczkach dzielnicy Zawodzie. Wreszcie szlak osiąga las w górze stromej doliny znanego już nam Gościeradowca. Wraz z mniejszymi dolinami kilku małych strumieni wrzyna się ona w zachodnie zbocze Równicy.

Na podejściu mijamy Kamień na Równicy, zwany też Kamieniem Ewangelików. W okresie prześladowań ewangelików (1654–1709) wierni tego wyznania mieszkający w Ustroniu właśnie w tym miejscu gromadzili się na modlitwie i nabożeństwach. Tuż obok kamienia znajduje się niewielkie ujęte źródło Gościeradowca. Stąd trawersem zmierzamy na grzbiet południowo-zachodniego ramienia Równicy.

01.45 h
05.50 h Wychodzimy na asfaltową szosę obok drewnianego, stylowego budynku **Gościńca Równica**. To dawne Schronisko PTTK na Równicy, otwarte w 1928 r. w miejscu starszego i zaprojektowane w stylu nawiązującym do architektury regionalnej. W 1934 r. otwarto drogę dla samochodów do schroniska, które w związku z tym odwiedził m.in. prezydent Ignacy Mościcki. Budynek faktycznie stoi nie na szczycie Równicy (884 m n.p.m.), ale dużo niżej, na wysokości 758 m n.p.m. **Polana**

pod Równicą, na której stoi Gościniec i kilka innych restauracji, to bardzo popularne miejsce wśród wczasowiczów z Ustronia, gdyż można tu dojechać samochodem krętą szosą przez Jaszowiec.

Sprzed dawnego schroniska ruszamy w dalszą drogę szlakiem niebieskim (i zielonym, czerwony schodzi do Ustronia-Polany); można też na chwilę podejść za znakami żółtego w kierunku stojącego wyżej pensjonatu i restauracji, bo stamtąd rozciąga się widok na dolinę Wisły, ale przede wszystkim na górujący z drugiej strony doliny ciemny masyw Wielkiej Czantorii i ciągnący się od niej na południe grzbiet Soszowa i Stożka.

Wracamy do niebieskiego szlaku, który obok kolejnej restauracji wchodzi w las na południowym zboczu Równicy. Następnie wędruje na południe wyrównanym grzbietem. W pewnym miejscu w lewo oddziela się zielony szlak — to pierwsze z możliwych zejść do Brennej. Następnie schodzimy skrajem malowniczej polany z samotnym gospodarstwem na Beskidku (700 m n.p.m.).

02.50 h
04.35 h Docieramy na głęboką **przełęcz Beskidek** (668 m n.p.m.). Nieco wyżej z prawej dochodzi zielony szlak z Ustronia-Jaszowca, którym w ok. 1 h można zejść do głównej szosy

w dolinie Wisły. Z przełęczy zaczyna się podejście szeroką terenową drogą. W pewnym momencie szlak schodzi z drogi na stromy stok i po kilkuset metrach wychodzi na rozległą polanę z kilkoma domami. Tu znajdowało się prywatne schronisko Chata pod Orłową. Z polany grzbietowej mamy widoki na pasmo Wielkiej Czantorii oraz na północ w kierunku szczytu Błatniej. Stąd jest już niedaleko na zalesiony szczyt **Orłowej** (813 m n.p.m.). Nieco dalej na grzbiecie znajduje się kamień wyznaczający do 1918 r. granicę dóbr cieszyńskich Habsburgów. Poniżej w lewo odbija żółty szlak do Brennej-Leśnicy (ok. 45 min).

► Widok z Równicy na Czantorię



Wędrujemy dalej opadającym grzbietem, głównie lasem. Nieco widoków – tym razem na północ i na wschód – rozciąga się ze szczytu **Świniorki** (700 m n.p.m.), na który docierają wyciągi narciarskie z Brennej. Schodzimy na południe niebieskim szlakiem. Wkrótce szeroka droga prowadzi łagodnie to lasem, to polami. Mija rozrzucone pod grzbietem zabudowania i dociera do przełęczy. Tu odchodzi w dół czarny szlak do Ustroń-Dobki (ok. 30 min). Dalej droga zaczyna, z początku łagodnie, a później nieco stromo, podchodzić grzbietem na kolejny szczyt. Tuż przed końcem podejścia na lewo odbija zielony szlak do Brennej-Leśnicy (ok. 50 min).

▶ Żywiec gruczołowaty jest piękną, ale rzadką rośliną karpackich lasów



04.55 h
02.45 h Zdobywamy **Trzy Kopce Wiślańskie** (810 m n.p.m.), jeden z ważniejszych szczytów w Paśmie Równicy. Nazwa Trzy Kopce jest dość popularna i zazwyczaj była nadawana miejscom, gdzie zbiegały się granice trzech wsi; w tym wypadku były to Wisła, Brenna i Ustroń. Na szczycie kończy się szlak niebieski – od tego miejsca idziemy grzbietem szlakiem żółtym w lewo: dociera on na Trzy Kopce z centrum Wisły (można nim tam zejść w niecałą godzinę). Kierujemy się na wschód drogą grzbietową obok pamiątkowych trzech kamieni. Rozciąga się stąd widok na północ, m.in. na pasmo,

którym dotarliśmy z Równicy, ale też na grzbiet Klimczoka i Błatniej. Niedaleko od wierzchołka, na polanie znajduje się prywatne, małe i sympatyczne schronisko Telesforówka, w którym można się posilić (czynne tylko w weekendy III–VI, codziennie w letnie wakacje), a w sąsiednim budynku także przenocować.

Idziemy dalej żółtym szlakiem. Prowadzi on wyrównanym grzbietem pod Smerekowic, mija odejście szlaku czarnego, schodzącego w dolinę Gościejowa i do Wisły-Gościejowa (ok. 1 h). Następnie wchodzi w las i trawersuje szczyt Smerekowca, pod którym znajduje się kolejny węzeł szlaków. Tu opuszczamy nie tylko szlak żółty, który biegnie dalej na wschód na Przełęcz Salmopolską (ok. 1 h), ale też i grzbiet, którym

dotąd szliśmy. Ruszamy w prawo za znakami zielonymi.

05.40 h
02.00 h Kilka minut od skrzyżowania szlaków zielony doprowadza na wierzchołek **Smerekowca** (853 m n.p.m.). Potem kierujemy się dalej zalesionym, bocznym grzbietem w kierunku Czupla, którego zalesiony wierzchołek trawersujemy jednak od południa. Następnie szlak schodzi coraz niżej, przecinając trasę zjazdową i kolejkę krzeselkową na Grapę. Omijając dolną stację kolejki, tuż obok koryta Wisły kierujemy się w lewo, by dojść do głównej szosy i pobliskiego przystanku autobusowego **Wisła-Nowa Osada I**. Tu kończymy wycieczkę.



INFORMACJE PRAKTYCZNE

DOJAZD

Samochód można zostawić w Ustroniu, na dużym płatnym parkingu przy torach kolejowych, w pobliżu ul. M. Grażyńskiego i przystanku kolejowego Ustroń-Zdrój. Obok jest także przystanek lokalnych autobusów. Na końcu wycieczki z przystanku Wisła-Nowa Osada I w dni powszednie kursują regularnie autobusy powrotne (zatrzymują się na przystanku autobusowym Ustroń-Zdrój), ale w weekendy jest ich niewiele i lepiej zawsze sprawdzić godzinę ostatniego kursu danego dnia.

NOCLEGI I WYŻYWIENIE

Na trasie posilić się można w kilku restauracjach na szczycie Równicy, a także w niewielkim prywatnym schronisku Telesforówka na Trzech Kopcach Wiślańskich. W części obiektów można także przenocować:

- 🏠 Dwór Skibówki, tel.: +48 338 587 800 lub 602 218 918, dworskibowki.pl; restauracja na Równicy powyżej dawnego schroniska; dodatkowo 30 miejsc noclegowych w komfortowych pokojach 2–4-osobowe.
- 🏠 Gościniec Równica, Równica 27, tel.: +48 509 437 666; restauracja i pokoje gościnne w dawnym Schronisku PTTK na Równicy, można dojechać samochodem.
- 🏠 Telesforówka, Pilarzy 64 i 62, Brenna, noclegi – tel.: +48 601 282 026, gastronomia – tel.: +48 508 646 475, www.telesforowka.pl; sezonowe, małe schronisko na polanie obok Trzech Kopców Wiślańskich, czynne III–VI w weekendy, w letnie wakacje codziennie; dwa osobne budynki: bufet turystyczny oraz obiekt noclegowy z 25 miejscami.



PROGRAM PARTNERSKI

— GRUPY HELION —



1. ZAREJESTRUJ SIĘ
2. PREZENTUJ KSIĄŻKI
3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

Kup książkę

GRUPA
Helion



GÓRY POLSKI

Wymagające trasy dla wymagających turystów – tak najkrócej można opisać ten przewodnik. To propozycje wycieczek prowadzących przez najpiękniejsze miejsca w Sudetach, Beskidach i Tatrach, ale nie tymi najpopularniejszymi, zdeptanymi i zatłoczonymi szlakami. Ba, czasem podczas tych wypraw będziemy wędrować... bez szlaku, za to z fantastycznymi widokami! To długie trasy, nawet kilkudniowe, wymagające od turysty kondycji nieco powyżej średniej oraz pewnego doświadczenia w górach, bo niektóre odcinki trzeba pokonać z pomocą łańcuchów i klamr, wędrować wąskimi graniami i nad przepastnymi urwiskami. Do tego na wielu wyprawach po drodze nie będzie schronisk, a nawet zasięgu sieci komórkowych! Czasami będziemy przemierzać najdziksze tereny i być może przez cały dzień nie zobaczymy na trasie żywego ducha! Jeśli lubicie takie wyzwania – zapraszamy na fascynujące i emocjonujące wyprawy po polskich górach z naszym przewodnikiem!



43 PROPOZYCJE
WYCIECZEK



SZCZEGÓŁOWE
MAPY



PROFILE
WYSOKOŚCI



GÓRSKIE
CIEKAWOSTKI



MIEJSCE
NA PIECZATKI



Bezdroża

ebookpoint



Księgarnia internetowa:
<http://bezdroza.pl>



Zamówienia telefoniczne:
0 801 339900
0 601 339900

Sprawdź najnowsze promocje:
• <http://bezdroza.pl/promocje>
Przewodniki najpiękniejszej cząstki
• <http://bezdroza.pl/bestsellery>
Zamów informator podróżniczy:
• <http://bezdroza.pl/newsletter>

Hellon SA
ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice
tel.: 32 730 98 63
e-mail: bezdroza@bezdroza.pl
<http://bezdroza.pl>

ISBN 978-83-283-9613-5



9 788328 396135

cenę: 69,00 zł